

2 Δεκεμβρίου 2023

Όσιος Πορφύριος Καυσοκαλυβίτης (1906 - 2 Δεκεμβρίου 1991)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές](#)

Όσιος Πορφύριος Καυσοκαλυβίτης

Πρόκειται για ένα φωτεινό αστέρι, για θεοφόρο πατέρα, για αληθι-νό άνθρωπο, για σύγχρονο όσιο. Ο βίος και οι λόγοι του θέλγουν, ελκύουν, συναρπάζουν κάθε φιλόθεη ψυχή. Είναι ιδιαίτερα μεγάλη η ευλογία που ασπασθήκαμε το χέρι του, σκύψαμε κάτω από το άγιο πε-τραχήλι του κι ακούσαμε τις χαριτωμένες διδαχές του στη νεότητά μας.

Γεννήθηκε το 1906 στο χωριό Άγιος Ιωάννης Καρυστίας της Εύβοιας από πολύτεκνους, φτωχούς και ευσεβείς γονείς. Από μικρός μπήκε στη βιοπάλη. Μόλις δώδεκα ετών έφυγε για το Άγιον Όρος. Υποτάχθηκε στους κατά σάρκα αδελφούς Παντελεήμονα και Ιωαννίκιο, αυστηρούς Γέροντες της Καλύβης του Αγίου Γεωργίου της σκήτης των Καυσοκαλυβίων. Μετά διετή δοκιμή και πρόθυμη υπακοή εκάρη μοναχός. Από τότε αισθάνθηκε ότι ο Θεός του δώρισε το διορατικό χάρισμα. «Μ' ένα βλέμμα», έλεγε, «που έριχνα στον Γέροντα μου και τον κοιτούσα

στα μάτια καταλάβαινα τι ήθελε και τι τον ανέπαυε».

Σοβαρή ασθένεια τον έκανε να εγκαταλείψει μετά επταετία από της εισόδου του στον Άθωνα τα πάντερπνα Καυσοκαλύβια. Για μία δωδεκαετία παρέμεινε στη μονή του Αγίου Χαραλάμπους Λευκών Εύβοιας ως εφημέριος και Πνευματικός. Από το 1940 ανέλαβε καθή-κοντα ταπεινού και ακούραστου εφημερίου στην Πολυκλινική Αθηνών. Επί τριάντα χρόνια διακόνησε εκεί τον πονεμένο, ταλαιπωρημένο, τα-ραγμένο, ανήσυχο και τσακισμένο άνθρωπο. Το 1955 εγκαταστάθηκε στο εκκλησάκι του Αγίου Νικολάου Καλλισίων Πεντέλης. Εκεί τον γνω-ρίσαμε για πρώτη φορά, μετά από ένα Εσπερινό, ένα χειμώνα, δίπλα στη σόμπα-βαρέλι, με το πετραχήλι του, τον σκούφο του, τ' άσπρα του γένεια, σκυμμένο να μου σφίγγει τον σφυγμό και να μου λέει πειστικά: «Όσο πιο πολύ θ' αγαπάς τον Χριστό, τόσο λιγότερο θ' αμαρτάνεις»!

Το 1979 πήγε στο Μήλεσι Ωρωπού, για να χτίσει μοναστήρι. Παρά τα γηρατειά του, τις ασθένειες και την τύφλωση κατόρθωσε την ανοικοδόμηση της μονής, που την αφιέρωσε στη Μεταμόρφωση του Σωτήρος. Ο Χριστός ήταν το παν στη ζωή του, όπως συχνά πειστικά έλεγε. Το Μήλεσι έγινε ιδιαίτερα αγαπητός τόπος για πολλούς πονεμένους. Ο παππούλης παρηγορούσε και βοηθούσε τους ανθρώπους όσο μπορούσε πιο πολύ, με τη θερμή προσευχή του, τη διακριτική συμβουλή του, την πλούσια χάρη του, που συγκινούσε τον κόσμο.

Παρελθόν και μέλλον γίνονταν παρόν για τον αξιομακάριστο Γέρον-τα. Έβλεπε μακρά, κάτω από τη γη, στη θάλασσα και τον ουρανό. Μι-λούσε με μία βεβαιότητα που ενθουσίαζε και κατένυσε. Είχε άπειρες γνώσεις, μεγάλη σοφία, βιωματική εμπειρία. Έβλεπε πέρα από τα φαι-νόμενα. Το βάθος των καρδιών, την κλήση και κλίση του ανθρώπου, τις εφέσεις, τις δυνατότητες, τις ανάγκες και τα όρια του καθενός. Επρόκειτο ασφαλώς περί σπανίου, αξιοθαύμαστου και πολυτάλαντου Γέροντος. Σε μοναχές έλεγε που υπάρχει νερό, που βρίσκονται κρυμ-μένα άγια λείψανα. Η προσευχή του θαυματουργούσε. Παρελθόν και μέλλον γίνονταν για εκείνον παρόν. Δεν έλεγε όμως ποτέ που υπάρχει πετρέλαιο ή φυλαγμένοι θησαυροί ...

Επιθυμία του ήταν να τελειώσει τον βίο του εκεί που παιδί άρχισε τη μοναχική του ζωή. Επέστρεψε λοιπόν στην Καλύβη του Αγίου Γεωρ-γίου των αγαπημένων του Καυσοκαλυβίων. Εκοιμήθη οσιακά το πρωί της 2ας Δεκεμβρίου του 1991. Οι τελευταίοι του λόγοι ήταν όλοι «ίνα ώσιν εν».

Ετάφη στο κοιμητήρι της σκήτης. Μετά τριετία έγινε η ανακομιδή των τιμίων λειψάνων του. Οι μαθητές του την έκαναν απροειδοποίητα νύχτα και τα έκρυσαν. Ο χαρισματούχος Γέροντας Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης, επαναλαμβάνουμε, πως

αποτελεί σπάνια μορφή οσιότητας των καιρών μας. Δύσκολα συναντά κανείς τέτοιες ιερές μορφές.

Η ευχή του ας μας συνοδεύει. Πρόκειται πράγματι για ορόσημο αγιότητας στον σύγχρονο κόσμο. Συνήθιζε συχνά να μιλά για την αγάπη, την ταπείνωση, την ελευθερία, τη μεγαλοσύνη και ωραιότητα του Χριστού. Ήταν ένας χριστοκήρυκας, ένας χριστοφόρος, ένας χριστοποιημένος...

Γέροντα εύχου και υπέρ ημών των αναξίων και αθλίων, που κάτι σημαν-τικό δεν κάναμε ακόμη για τη σωτηρία της ψυχής μας.

Πηγες - Βιβλιογραφία:

Πορφυρίου Καυσοκαλυβίτου Ιερομ., Βίος και Λόγοι, Χανιά 2003. Ιεράς Μονής Χρυσοπηγής, Γέροντας Πορφύριος Καυσοκαλυβίτης. Ορόσημο αγιότητας στον σύγχρο-νο κόσμο, Χανιά 2008.

Πηγή: *Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, Μέγα Γεροντικό εναρέτων αγιορειτών του εικοστού αιώνας Τόμος Γ΄1984-2000 , σελ.1307-1314 , Εκδόσεις Μυγδονία, Α΄ Έκδοσις, Σεπτέμβριος 2011.*